

каждъ се намира. Всичките народи иматъ свои приказки, ала на никой народъ приказките не сътъ остроумни, тъй увлекателни за млади и стари, тъй пълни съчудни приключения и тъй поучителни, както приказките на арабите, които събрали въ една книга подъ името „Хиляда и една нощ.“ Кой е написалъ тая книга? Още не е известно, ала се предполага, че тя е написана въ времето на прочутия по своята мъдрост и справедливост Багдадски¹⁾ Халифъ Харунъ-ал-Рашидъ, който е живѣлъ преди хиля-

¹⁾ Багдадъ е билъ нѣкога столица на арабските царе и е билъ прочутъ по своята красота градъ.

да и сто години отъ днесъ. Макаръ и да съ се изминали цѣли единадесетъ вѣка, „Арабските приказки“ не съ се изгубили, а напротивъ съ се разпространили между всичките народи. А защо тия приказки носятъ още името „Хиляда и една нощ?“ Не се знае точно, но се разправя отъ родъ въ родъ, че това име е произлѣзло така. Единъ индийски султанъ билъ жестоко осърбенъ отъ своята султанка, и, безъ да му мисли много-много, заповѣдалъ да ѝ зематъ главата. Алата не било достатъчно за него, а за да си отмѣсти още по-вече, той се заклѣлъ да се жени всѣки денъ за нѣкоя дѣвица отъ царството си и на утрото да я обезглавя. За да отърве дѣвиците отъ тая тежка бѣда, дъщерята на великия везиръ, която била много умна, поискала да се ожени за царя. Тя се казвала Шахразаде, което ще рече дъщеря на луната. Шахразаде знайла чудни приказки и още вечеръ започнала да разказва на султана една дълга увлѣкателна история. Историята се толкова много харесала на султана, че той слушашъ цѣлата нощъ безъ да задрѣме. А понеже Шахразаде не могла да я разкаже всичката до край, той далъ заповѣдъ да не я убиватъ, за да чуе края на чудната история. Мъдрата дъщеря на везиръ, обаче, тъй хитро докарвала приказките, че се оставалъ края за другия денъ. Тя увлѣкла тъй силно султана, че той съвсѣмъ забравилъ за своята жестока клѣтва, и, когато вече станало „хиляда и една нощ“, отъ какъ слушашъ приказките, заповѣдалъ да се унищожи варварския законъ за убиването на дѣвиците. Ето отъ каждъ е произлѣзло името на книгата „Хиляда и една нощ“, отъ която ти ще прочетешъ сега една хубава историйка.

Приказка за Али Ходжа.

Багдадски търговецъ.

Въ славното и честито царуване на Харунъ-ал-Рашида, въ Багдадъ имаше единъ търговецъ по име Али Ходжа, който живѣше самъ въ бащината си кѫща, безъ жена безъ дѣца. Веднъжъ на Али Ходжа се присъни нѣщо и той рѣши да иде на поклонение въ Мекка). Продаде си покъщнината, разпродаде стоките

¹⁾ Въ Мекка (Арабия) се пази гроба на Мухамеда и тамъ ходятъ всички мюхамедани на поклонение, както християните ходятъ въ Ерусалимъ да се поклонятъ на гроба на Христовъ.